

il. — Skrifves äfv. *Lovart*. — *Ss. L-sbras-sar, -snoek*, m. fl.

LOFVE, löve, se *Handlofve*.

LOFVEN, lå'vänn, m. sing. oböjl. Löfte. *Tro och l.* (Ordspr.) *L. är god, men hållen är bättre*, det är bättre att hålla än lofva. [*Låfven.*]

LOFVERA, lovëra, v. n. 1. (l. *Laviren*) Se *Kryssa*, 1. — Skrifves äfv. *Lovera*. — *Lofve-rande*, n. 4. o. *Lofvering*, f. 2.

LOFVINDIG, löv-vi'nddigg, a. 2. (sjöt.) Säges om ett fartyg, som ej gerna vill lofva.

LOGARFYA, v. a. 1. Garfva med bark. — *Logarfvende*, n. 4. o. *Logarfning*, f. 2.

LOGARFYARE, m. 3. En, som idkar logarfveri (bem. 2.).

LOGARFVERI, n. 3. 1) (i vidsträckt mening) Allt slags läderberedning medelst garfvarerbark. Derunder inbegripas då äfven Jufthgarveri, Klippingsberedning, Karduanmakeri och Saffiansfabrikation. — 2) (i inskränkt och mera vanlig betydelse) Garfning af ox-, ko-, häst-, kalf- och fårhudar.

LOGARITM, lågarit'm, m. 3. (från grek.) Så kallas i geometrien ett tal i en aritmetisk progression, som svarar emot ett tal i en geometrisk. [*Logarithm.*]

LOGARITMISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på logaritmer.

LOGE, löge, m. 2. pl. *logar*. Byggnad, der skuren säd förvaras och afträskes. — *Ss. Logbyggnad, -dörr, -tak, -vägg*, m. m.

LOGE, lå'sch, m. 3. (fr.) 1) Litet afdeladt rum, i rad med flera andra, för åskådare i en teatersalong. — 2) (hos Frimurare) a) Församlings-sal, församlingsort. — b) Särskilt afdelning af orden, med en gemensam församlingsort. — c) Sammankomst af en sådan afdelnings medlemmar.

LOGEMENT, låschmänn, n. 3. (fr.) 1) Boining; herberge, kvarter. — 2) (fort.) Befästads samlingsplats för de belägrande, vid en fästnings stormning, äfv. förskansning på glaci'n, sedan man derifrån fördrifvit fienden.

LOGERA, låschëra, v. a. 1. Herbergera, inhysa. — V. n. Hafva herberge, kvarter, bo på ett ställe under resa. — *Logerande*, n. 4. o. *Logering*, f. 2.

LOGG, lögg, m. sing. Se *Lugg*.

LOGG, lå'gg, m. 2. Apparat, medelst hvilken ett fartygs hastighet eller fart genom vattnet undersökes.

LOGGA, lå'gga, v. n. 1. (sjöt.) Medelst loggen utrona, huru många knop ett fartyg gör i timmen.

LOGGBOK, lå'ggbók, f. 3. pl. — *böcker*. (sjöt.) Se *Skeppsjournal*.

LOGGBRÅDE, n. 4. (sjöt.) Se *Pinnkompass*.

LOGGERT, se *Lugger*.

LOGG-GLAS, n. 3. Sandur, som begagnas vid loggning.

LOGGIG, (slutet o) se *Luggig*.

LOGGLINA, lå'gglina, f. 1. (sjöt.) Lina, fäst vid öfra hörnet af Loggsånen.

LOGGSLITEN (slutet o), se *Luggsliten*.

LOGGSPÅN, lå'ggspån, m. o. f. 3. Se *Skådda*.

LOGGOLF, lög-gå'llv, n. 3. Det golflagda rummet i midten af en loge, der tröskningen sker.

LOGIK, löji'k, f. 3. (af grek. *Logos*, ord, tal) Läran om lagarna för tänkandet. Förnuftslära.

LOGIKUS, löjikuss, m. sing. ell. LOGIKER, löjik'r. m. 3. En, som är kunnig i logiken. [—cus.]

LOGISK, löjissk, a. 2. Till logiken hörande eller dermed öfverensstämmande.

LOGISKT, löjisskt, adv. På ett med logiken öfverensstämmande sätt. Förnuftslenligt. *Reso-nera l.*

LOGISTIK, lågisti'k, f. sing. (krigsk.) Beräkning af tiden och rummet vid taktiska rörelser.

LOGOGRIFF, lågågrif, m. 3. (från grek.) Bokstafsgåta, bestående deri, att bokstafverna i ett ord omflyttas så, att de bilda ett annat, af hvars beskrifning man bör gissa sig till det rätta ordet.

LOGRUM, lögrumm, n. 3. Afdelning för säden eller halmen i en loge, på sidan om loggolvet.

LOJ, lå'j, a. utan neutrum. (fam.) Trög, utan drift.

LOJAL, låjål, a. 2. (fr. *Loyal*) Redlig, rätt-skaffens; laglydig; trogen.

LOJALITET, ---ét, f. (fr. *Loyalité*) Rätt-skaffenshet, redlighet, trofasthet, redbarhet.

LOJERA, låjëra, v. a. 1. (fr. *Aloyer*) Beskicka guld och silver vid myntning. — *Loje-rande*, n. 4. o. *Lojering*, f. 2. [*Loyera.*]

LOJHET, f. 3. (fam.) Tröghet, liflöshet.

LOKA, f. 1. I. Se *Bogträ*.

LOKA, f. 1. II. (fam.) Förening af personer till något visst ändamål; sällskap. Brukas i dålig eller föraktlig mening. *Vara, komma med i lokan.*

LOKAL, -ål, a. 2. (af lat. *Locus*, ställe, ort) Som tillhör eller har afseende på någon viss ort eller ställe. Ortlig. *L-a förhållanden. De l-a myndigheterna.* — S. m. 3. 1) Ställe, ort, rum, i afseende på läge, beskaffenhet, o. s. v. — 2) Ett till något visst ändamål inrättadt rum. [*Local.*]

LOKAL-AUKTORITETER, lokål----, f. 3. pl. Myndigheterna på en ort. [*Local-auct.*]

LOKALISERA, v. a. 1. Lämpa till någon viss ort, något visst land. — *Lokalisera-nde*, n. 4. o. *Lokalisering*, f. 2. [*Local.*]

LOKALITET, ---ét, f. 3. Ett ställes egna beskaffenhet. Ortlighet. [*Loc.*]

LOKALMINNE, lokål--, n. 4. Minne, som väl kommer ihåg ställen och orter. [*Local.*]

LOKATT, lökåt, c. 2. Se *Karakal*.

LOKE, nom. prop. m. (nord. myt.) En af Asarna, motsvarande den Onda principen. Hette ursprungl. *Lodur* och är en sinnebild af Elden.

LOKOMOTIV, ---iv, n. 3. o. 3. 1) Fortskaffnings-maskin. — 2) (i inskränkt mening) Se *Ångvagn*. [*Locomotiv.*]

LOKTRÄ, n. 4. Se *Bogträ*.

LOKUTION, ---tschón, f. 3. (lat. *Locutio*) Talesätt.

LOLLA, lå'lla, f. 1. (pop. o. fam.) Dum och okunnig kvinna. Säges isynn. om flickor. — Sammansättningar deraf äro Bond-, Landt-, Borgar-lolla.

LOM, lömm, m. 2. pl. *lommar*. Simfågel, 2 fot 4 tum lång, med rygg, skuldror, vingar och sidor svarta, bröst, mage och öfriga nedra kroppsdelar hvita. *Colymbus arcticus*.

LOMA, lömma, v. n. 4. (fam.) Gå med tunga och långsamma steg, med släpande gång. *L. af*, bortgå öfren, flat, blygselfull.

LOMBER, lå'mmb'r, s. oböjl. (fr. *L'Hombre*) Ett slags kortspel på tre man hand, ursprungl. spanskt. Kallas, på fyra man hand, *Kadrilj*.

LOMHÖRD, lömmhö'rd, a. 2. Som hör oreddigt, otydligt, till följe af susning i öronen eller såsom verkan af starkt buller. — *Lomhörd-het*, f. 3.

LOMME (slutet o), m. 2. Den del af en åra, som är emellan relingen och handtaget.

LOMME (slutet o), n. sing. Örtslägtet *Thlaspi*.